

[Sønderup.]

sammen til Protestmøde her og dér, saa at sige fra den ene Ende af Landet til den anden, og det er i disse Dage strømnet ind til den højtærede Handelsminister med Protestresolutioner, hvori det understreges stærkt, at Rationeringen og alle de Vanskeligheder, man har skabt for Motorerhvervet, er af et saadant Omfang, at man ikke i den kommende Tid vil være i Stand til at bære dem, at man ikke med dem kan opretholde Erhvervet. Derfor er det ikke for stærkt at sige, at alle de mange Protestskrivelser, der strømmer ind, er at opfatte som et Nødskrig fra Vognmandserhvervet, som ser sin Eksistens og sit fremtidige Velfærd truet, og det er ikke saa underligt, at de paagældende ønsker at protestere, medens Tid er.

Det forelagte Lovforslag betyder altsaa, at man foruden Rationeringen faar en ret klækkelig Skatteforhøjelse. Først skaber man som før nævnt store Forstyrrelser for Motorerhvervet, og bagefter kommer man til det og foreslaar, at det i Tilgift skal bære en forøget Beskatning. Det er ikke saa mærkeligt, at enkelte har udtrykt det paa den Maade, at Vognmændene i dette Land er at ligne ved jaget Vildt. Det er min bestemte Opfattelse, at gennemfører man den foreslaaede Forhøjelse af Benzinafgiften uden samtidig at lempe eller fjerne Rationeringen, er det kun et Spørgsmaal om Tid, hvornaar Vognmændene nødes til at indstille Kørselen. Og sker det — og der er jo ingen, der kan tvinge en Mand til at fortsætte et Erhverv, der ikke er rentabelt, enten det er Landbrug eller Vognmandserhverv —, vil det efter min Opfattelse være intet mindre end en Katastrofe for vort Samfund paa en Række Omraader. Det vil give sig saa kolossale Udslag, at Følgerne deraf vanskeligt kan overskues i Øjeblikket. Det er blevet fremhævet paa de Protestmøder, som Vognmændene har holdt, at de er villige til at bære deres Part af de Byrder, som de rent øjeblikkelige vanskelige Forhold paalægger hver især af os; de vil bære deres Part, men heller ikke mere.

Venstre føler sig ikke paa Forhaand overbevist om, at en Forhøjelse af Benzineskatningen som den, der er foreslaaet, paa 10 Øre pr. Liter, er nødvendig. I hvert Fald mener vi, at inden man kan tage Stilling til Problemet, er det nødvendigt, at vi gennem en Udvalgsbehandling nærmere faar Oplysning om, hvordan det i det hele taget ligger. Jeg mener, at saa længe Motorafgifterne bruges til Forbedring af Vejnettet, er der en vis Mening i Motorbeskatningen, men jeg

ønsker ogsaa at gøre opmærksom paa, at vi ikke fra Venstres Side ønsker at tage Medansvar for en Tilrettelæggelse af hele det Problem paa en saadan Maade, at vi, naar vi engang kommer tilbage til normale Tilstande, staar med en Motorbeskatning af en saadan Art, at Motorerhvervet kommer ud for en urimelig Særbeskatning. Vi har, som jeg nævnte før, ingen Tillid til den midlertidige Karakter af Lovforslaget. Skal det Grundlag, som nu lægges for Motorbeskatningen, opretholdes, ogsaa naar vi kommer tilbage til naturlige Tilstande, er det en alt for let og bekvem Maade for en Finansminister at komme i Besiddelse af Penge paa. Som sagt ønsker vi i et Udvalg nærmere at se paa det foreliggende Lovforslag, og for at man ikke skal misforstaa det, vil jeg allerede nu understrege, at vi i hvert Fald indtil videre vil forbeholde os vor Stilling, fordi det altid har været Opfattelsen inden for Venstre, at vi ikke kan række Haand til en Beskatning af et Erhverv af den Karakter, at den saa fuldstændig slaar det ud, tynger det i Knæ, som Tilfældet let vil blive, saafremt man vil fortsætte ad de Baner, man ved Hjælp af dette Lovforslag prøver paa at bevæge sig ad.

Korsgaard: Det foreliggende Lovforslag er jo et Skattelovforslag, men der er ingen, der vil være i Tvivl om, at det rækker langt ud over Skatten. Det rækker ind i Erhvervenes Trivsel. Hvor meget man saa maa tale derom, kan maaske komme til at afhænge af Dispensation fra Formandens Side, og da vi nu fra saa mange andre Tilfælde ved, at Dispensationer kan være vilkaarlige, løber man vel i det givne Tilfælde ogsaa en Risiko. Jeg haaber imidlertid, at den højtærede Formand vil være nogenlunde velvillig i dette Spørgsmaal, naar man da som Taler ikke kommer alt for langt væk fra Tingen.

Det beskatningsmæssige ved Lovforslaget er jo meget let at overse; det drejer sig om 10 Øre pr. Liter. Med et normalt Forbrug, som før Krigen regnedes til rundt 400 Mill. l pr. Aar, vil der være Tale om en Ekstrabeskatning paa 40 Mill. Kr. Nu regner man jo med, at Forbruget gaar ned til rundt regnet 70 pCt. af det tidligere, saa at der altsaa skulde blive et Forbrug af 280 Mill. l. En Forhøjelse med 10 Øre for disse 280 Mill. l's Vedkommende vil betyde 28 Mill. Kr. Skatteforhøjelse. Samtidig dermed sker der en Afgang derved, at de 400 Mill. l bliver til 280 Mill. l, og endvidere antagelig det, at Omsætningsskatten bliver meget formindsket. Tager man den